

INDEX IN QVATTVOR
LIBROS AMBROSIANAE
CONFESSIONIS, CAPITA
& Propositiones ordine
continens.

LIBER PRIMVS, DVODE-
cim Capita complectens.

Caput I. De Deo.

1.	Deum esse, ne Paganis quidem fuisse incognitum.	Pagina 1
2.	Quid sit Deus, ineffabile nobis esse & incomprehensibile.	2
3.	Quis sit sensus habendus de Deo.	2
4.	Deum omnipotentem esse.	4
5.	Providentia Dei omnia gubernari.	4
6.	Deum esse vbique.	6

Cap. II. De Trinitate & Vnitate Dei.

1.	In diuinis esse Trinitatem personarum & Vnitatem essentiae.	7
2.	Non plures Deos quamquam plures personas agnoscere Catholicos.	9
3.	Substantialia nomina in diuinis singulari numero de tribus coniunctim personis esse intelligenda.	11
4.	Hæreticos esse, qui Filiū aut Spiritum sanctum creaturam, aut minorem Patre, aut diuersæ ab eo essentiae ponunt.	13

Cap. III. De Deo Patre.

1.	Ipsū esse Patrem qui Filius, hæresim fuisse Sabellianorum.	16
2.	Patrem non esse maiorem Filio secundum diuinitatem.	17
3.	Quòd	

Index Caputum & Propositionum

3. Quòd ab æterno Pater genuit Filium. 19
4. Patri Filium esse confubstantialem. 21

Cap. IIII. De Christo vero Deo & homine.

1. Christum eundẽ verum esse Deum Patri coæternum, & verum hominem in tempore. 23
2. Christum verum Deum nihil læsa diuinitate, integram suscepisse naturam humanam. 26
3. Naturam humanam in persona Christi nullo modo cum eius diuinitate fuisse confusam. 29
4. Confutantur argumenta eorum, qui Christum Patri confubstantialem negant. 31
5. Recensentur hærefes, quæ pugnant cum Christi diuinitate & humanitate. 36
6. Christum mediatorem Dei & hominum esse, & sine illo neminem posse consequi salutem. 38
7. Humanitas in Christo qua ratione adorãda. 39
8. Christum passum fuisse secũdum humanam naturam, non secundum diuinam. 40
9. Christum secundum animã vere descendisse ad inferos, & tamen nihil istic passum. 42
10. Christum in infernum descendisse, vt inde animas beatorum eriperet. 44

Cap. V. De Spiritu sancto.

1. Spiritum sanctum esse Deum. 45
2. Spiritum sanctum à Patre Filioque pcedere. 50

Cap. VI. De Ecclesia.

1. Ecclesiam esse vnã, sanctã & Catholicã, id est, Romanã. 52
2. Ecclesiam non posse deficere. 54
3. Ecclesiã ex bonis malisq; hominibus cõstare. 55
4. Nullam esse extra Ecclesiam spem salutis, & hæreticos ac schismaticos in Ecclesia non esse, quamquam fidem de Christo rectã, & sacramenta videantur habere. 57
5. Ecclesiæ spirituales datas clauas soluendi & ligandi. 58

Index Capitum & Propositionum

6. Penes Ecclesię Prefectos spiritualē potestatem excommunicandi esse. 59
7. Christum esse fundamentum, caput, & sponsum Ecclesię. 61
8. Ecclesiam Christi solam esse, quę libros Canonicos ab Apocryphis distinguat. 62

Cap. VII. De Scripturis sacris.

1. Scripturę nomine non modo libros noui, sed & veteris testamenti contineri. 63
2. Catalogus librorum Canonicorum. 64
3. Scripturam sacram obscuram esse, eiusque interpretationem nec à Iudeis nec ab hæreticis, etfi utrique illius videri velint peritissimi, sed tantum à Catholica Christi Ecclesia perēdam. 77

Cap. VIII. De sacris Traditionibus.

1. Ambrosium præter verbum Dei scriptum etiam maiorū traditiones agnoscere, ijsque multum deferre. 80

Cap. IX. De Petro Apostolo, de Romano Pontifice, & Apostolica sede.

1. Petrum primum fuisse, & caput Apostolorū. 81
2. Petrum esse fundamentum Ecclesię. 82
3. Petrum Romę fuisse Episcopum, Simonem magum superasse, & ibidē cruci affixum esse. 86
4. Penes Romanā sedem esse primatum, summam auctoritatem, & vniuersalem curam totius Ecclesię. 89
5. A Romana sede de doctrina Catholica iudicium fieri, & Hæreses damnari. 90

Cap. X. De sacris Concilijs.

1. Auctoritatem Conciliorum Oecumenicorum non humanam sed diuinam esse, ab eaque non discedendum. 93
2. Concilia leges de fide & moribus cōdere, finem controuersijs imponere solere. 94
3. Desipi-

Confessionis Ambrosianæ.

3. Definitioni legitimi Concilij acquiescendum, hæreticorum vero conciliabula, quæ hominû fauorem captant, fugienda. 95
4. Non esse necessarium propter hæreticum vnum Concilium conuocare, etsi ad illud prouocet.

Cap. XI. De auctoritate Patrum Doctorumq; Ecclesie.

Cap. XII. De Hæreticis.

1. Quis sit hæreticus, & qui sint hæreticorum mores. 97
2. Causæ hæreseon. 104
3. Hæreticos in varias sectas dissectos esse. 105
4. Hæreticorum & schismaticorum cõmunionem vitandam esse. 106
5. Non esse hæreticis templa concedenda. 107
6. Hæreticorum cõtus non esse Christi, sed, à quo reguntur, diaboli. III
7. Hæreticos non esse in Rebusp. Catholicis ferendos. III
8. Hæreticorum mores pulcris similitudinibus expressi. III

LIBER SECVNDVS, oçto Capita complectens.

Caput I. De peccato originali.

1. Primum hominem Adam, cùm mandatum Dei in Paradiso fuisset transgressus, & sanctitatem ac iustitiam, in qua constitutus fuerat, amississe, & indignationem Dei atque adeo mortem ipsam, quam illi Deus fuerat comminatus, incurrisse. 119
2. Adæ præuaricationem non ipsi soli, sed toti illius posteritati nocuisse. 117
3. Adam per inobedientiam inquinatum eodem inobedientiæ peccato non tantum mortem & penas

Index Caputum & Propositionum

pœnas corporis, sed & peccatum in omne genus humanum transfudisse. 119

4. Propagatos ex semine Adam iniustitiam non imitatione sed propagatione cōtrahere. 120
5. Peccatum originis non potuisse curari humana aliqua ope, sed solius mediatoris nostri Iesu Christi gratia ac merito. 122

Cap. II. De gratia & libero Arbitrio.

1. Liberum arbitrium non esse rem de solo titulo, aut titulum sine re. 127
2. In potestate hominis esse, vias suas facere malas. 129
3. Liberum arbitrium non velut inanime quoddā, nihil omnino agere, aut mere passivè se habere, sed adiuvanti Deo cooperari posse. 129
4. Cum libertate arbitrij nec pugnare Dei præscientiam, nec prædestinationem. 130
5. Deum non operari mala opera, ita vt bona, verum illa permissivè tantum, hæc propriè & per se. 131
6. Per liberum arbitrium sine gratia Dei hominem nullo modo posse coram Deo iustam vitam inchoare ac perficere. 133
7. Duplicem esse gratiam Dei, generalem ac specialem; prævenientem item & adiuvantem. 136
8. Liberum arbitrium à gratia non destrui, sed sanari, iuvari & perfici. 138

Cap. III. De Fide & Operibus.

1. Fidem non esse humano iudicio estimandā. 139
2. Fidem rectam ad salutem necessariam esse. 140
3. Fidem esse donum Dei. 141
4. Fidem non ita esse donum Dei, vt propter voluntatis motum non sit pariter & liberi arbitrij. 142
5. Quomodo Fides, spes, caritas inter se affectæ sint, & fides à caritate perficiatur, ac vtilis reddatur. 143

Confessionis Ambrosianæ.

Cap. IIII. De Iustificatione.

1. Hominem suis operibus, quæ vel per humanæ naturæ vires, vel per legis doctrinā fiunt, absque diuina per Iesum Christum gratia coram Deo iustificari non posse. 145
2. Liberum hominis arbitrium à Deo motum & excitatum, posse Deo vocanti & excitanti vt iustificationem cōsequatur assentiri, & eidem etiam repugnare. 149
3. Timorem diuinæ iustitiæ non esse malum, neque facere peccatores deteriores. 151
4. Fidem esse initium, radicem & velut fundamentum omnis iustitiæ. 153
5. Fide sola impium non iustificari. 154
6. Hominem semel iustificatum posse iterum peccare, & gratiam amittere. 158

Cap. V. De lapsis & eorum reparatione.

1. Quid sit peccatum. 158
2. Peccatum esse voluntarium, nec vlla vi aut necessitate hominem ad illud cogi. 159
3. Peccatorum alia mortalia, alia venialia esse: & venialia recitatione orationis dominicæ expiari posse. 162
4. Lapsos post baptismum posse per Dei gratiam resurgere, & amissam iustitiam per sacramentum pœnitentiæ recuperare. 163
5. Cur Deus pijsimos etiam viros patiat in peccata grauissima sæpe prolabi. 163
6. Non esse nisi in Ecclesia Catholica remissionem peccatorum. 164

Cap. VI. De discrimine legis veteris &

Euangelij.

1. Euangelij nomine non esse nudā promissionem vitæ æternæ intelligendam. 165
2. Euangelium esse legem nouam. 165
3. Inter litteram legis, & Euangelij gratiam quid intersit. 166

Cap.

Index Capitum & Propositionum
Cap. VII. De mandatorum Dei obseruatione, de
bonorum Operum ad salutem
necessitate.

1. Magnum esse inter præcepta atque consilia
Euangelica discrimen, quod illa sunt ad salu-
tem obseruari necessaria, hæc vero perfectio-
ni peculiariter destinata. 167
2. Iustitiam hominis Christiani in bonorum ope-
rum, quæ ex fide fiunt, exercitatione consti-
tere. 169.

Cap. VIII. De fructu seu effectu iustifi-
cationis, deq; bonorum operum
meritis.

1. Dei gratiam esse principium rationemque me-
riti nostri. 169
2. Iustum pro omnibus bonis, quæ per Dei gra-
tiam & Iesu Christi meritum ab eo fiunt, vere
mereri, & legitime sperare vitam æternam. 173
3. Iustificatū minime peccare, dum intuitu æter-
næ mercedis operatur. 175
4. Ut in hac vita diuersa sunt hominum merita, ita
post hanc vitam præmia quoque non æqualia
omnibus tribui, sed propriam meritorum cu-
iusque rationem haberi. 178
5. Merita vnus alteri prodesse. 181

LIBER TERTIVS, VN-
decim Capita comprehendens.

Caput I. De Sacramentis generatim.

1. Sacramenta non esse tantum externas notas
Christianæ professionis, sed signa visibilia in-
uisibilis gratiæ, quæ per eadem sacramenta
confertur. 182
2. Sacramenta nouæ legis à Christo Domino esse
insti-

Confessionis Ambrosianæ.

instituta, & excellentiora esse Sacramentis
vereris legis. 183

3. In administratione sacramentorum non merita
personarum, sed officia consideranda. 184

Cap. II. De Sacramento Baptismi.

1. Baptismum vere & proprie sacramentum esse
novæ legis. 184
2. Per Baptismum tolli totum id, quod veram &
propriam peccati rationem habet, non autem
radi tantum, vel non imputari. 185
3. In Baptismo Spiritum sanctum conferri. 190
4. Baptismum non esse liberum sed necessarium ad
salutem. 191
5. Baptismatis sacramentum non nisi in forma Ec-
clesiæ verbisque Evangelicis rite cõferri. 191
6. Adultis, si baptizandi potestas non detur, vo-
luntatem promptam sufficere. 192
7. Baptizatum posse amittere gratiam peccando,
si velit. 193
8. Baptismum verum & rite collatum illi reiteran-
dum non esse, qui vel apud infideles fidem
Christi negauerit, vel in aliud peccatum mor-
tale prolapsus fuerit, cum ad pœnitentiam re-
uertitur. 195
9. Anabaptismum Nouatianis, Arrianis, Donati-
stis & Manichæis in usu fuisse. 196
10. Baptismum Ioannis non habuisse eandem vim
& efficaciam cum baptismo Christi ad remis-
sionem peccatorum. 197

Cap. III. De paruulis & baptismo paruulorum.

1. Paruulos etiam Christianorum nasci in peccato
originali, & ab eo non nisi per lauacrum rege-
nerationis vindicari posse. 198
2. Paruulos regenerationis lauacro nondum expi-
atos, vitam æternam consequi non posse. 200
3. Paruulos nondum actu proprio credentes, in
fide Ecclesiæ rectissime baptizari. 201

Cap.

Index Capitem & Propositionum
Cap. IIII. De Ceremonijs & ijs rebus, qua circa
baptifinum geruntur.

1. Aquam Baptifini figno crucis confecrari foli-
tam. 202
2. In baptifmo vifibili vnguento feu chrifmate fi-
deles iungi moris effe. 202
3. Baptizandos abrenunciare fathanę atq; pompis
cius. 203
4. Trinam mersionem in baptifmo fuiſſe vſitatam
Ambroſij ætate. 204
5. Baptizatos induere veſtem candidam. 205
6. Baptizandorum pedes in quibusdam Eccleſijs
lauari. 205

Cap. V. De Sacramento Confirmationis.

1. Confirmationem diſtinctum eſſe ſacramentum
à baptifmate. 207
2. In ſacramento Confirmationis gratiam con-
ferri. 208

Cap. VI. De Sacramento Euchariftia.

1. In ſanctiſſimo Euchariftiæ ſacramento verum
contineri corpus & ſanguinem Domini noſtri
Ieſu Chriſti. 208
3. In Euchariftiæ admirabili ſacramento, non in
vſu tantum dum ſumitur, verum etiam ante &
poſt ſumtionem verum corpus & verum ſan-
guinem Chriſti eſſe. 211
3. In Euchariftiæ ſanctiſſimo ſacramento vnige-
nitum Dei Filium cultu patriæ, etiam externo
eſſe adorandum. 212
4. In ſacroſancto Euchariftiæ ſacramēto ſubſtan-
tiam panis & vini, poſt confecrationem non
remanere. 214
5. Vitalem ac ſalutarem eſſe fidelibus frequentem
ſacroſancti corporis Chriſti cōmunionem. 217
6. Ad ſumtionem corporis & ſanguinis dominici
mentem diligenter præparandam. 219
7. Con-

Confessionis Ambrosianæ.

7. Continentiam à proprijs etiam vxoribus accessuris ad sacram Eucharistiæ synaxim iam olim in vsu fuisse. 220
8. Sacrosanctæ Eucharistiæ mysteria non fuisse Ambrosij ætate quibusuis exposita. 221
9. Fructum sacramenti Eucharistiæ non in hæreticorum & schismaticorum conciliabulis, sed in sola Catholica Romana Ecclesia percipi. 221
10. Ambrosij tempore sub specie panis tantum Eucharistiam à non sacrificantibus sumtam. 222

Cap. VII. De Sacrificio Missæ.

1. Visibile aliquod sacrificium in noua lege Deo offerendum, idque esse, quod in Missa offertur, sanctissimum illud Eucharistiæ sacramentum. 223
2. Sanctam Eucharistiam Ambrosij sententia, oblationem, sacrificium, victimam atque hostiam esse. 227
3. Offerre corpus & sanguinem Christi, non esse idem quod Christum nobis ad manducandum dari. 229
4. Sacrificiū Missæ à Melchisedech significatū. 229
5. Sacrificiū Missæ à Christo Domino institutū. 230
6. Sacrificium Missæ vere propitiatorium esse, eiusque oblatione peccatorum veniam impetrari. 231
7. Pro mortuis Missæ sacrificium rite offerri. 233
8. Angelos astare Sacerdoti, dum sanctissimum Missæ sacrificium Deo offert. 234

Cap. VIII. De Cæremonijs & alijs ad Missam pertinentibus.

1. Vino in calice offerendo miscendā esse aquā. 234
2. Vasa sacra in vsu fuisse Ambrosij tempore ad diuina mysteria peragenda. 236
3. Quædam verba Canonis Missæ apud Ambrosium reperi. 239

£ Cap.

Index Capitum & Propositionum

Cap. IX. De Sacramento Pœnitentiæ.

1. Baptizatos in Christo non posse in peccata relabi, falsum & hæreticorum dogma esse. 239
2. Fidelibus, quoties post Baptismum in peccata relabuntur, Pœnitentiæ sacramentum superesse, quo veniam peccatorum consequentes Deo reconcilientur. 239
3. Explicantur loca aliquot scripturæ, quibus Novatiani fidelibus post susceptum baptismum in peccatum relapsis veniam negabant. 246
4. Contritione, quæ verus & utilis est de peccatis dolor, ad salutarem pœnitentiam opus esse, eaque ad percipiendam gratiam nos præparare. 255
5. Confessionem sacramentalem ad salutem consequendam necessariam esse. 259
6. Sacerdoti potestatem absolvendi à Christo Domino esse tributam. 261
7. Absolutionem Sacerdotis actum iudiciale esse. 264
8. Ad veram pœnitentiam non solum spectare novam vitam, sed & pro peccatis præteritis satisfactionem. 265
9. Pœnitentiam differendam non esse. 273

Cap. X. De Sacramento Ordinis.

1. Per sacram ordinationem, quod Sacramentorū proprium est, gratiam conferri, eiusque externum signū esse, impositionē manuum. 277
2. In Ecclesia Catholica hierarchiam esse, quæ constat ex Episcopis, Presbyteris, aliisque ministris. 277
3. Episcopos Sacerdotibus superiores esse. 281
4. Ordine ecclesiastico nihil esse augustius, & ideo ad eum non quousvis, sed tantum doctrinamque integritate commendatissimos admittendos. 282
5. Ecclesiasticas & Ecclesiasticorum causas ad Eccle-

Confessionis Ambrosianæ.

Ecclesiastica Episcoporum tribunalia esse re-
ferenda. 286

6. Quæ sint impedimenta sacrorum ordinum. 288

Cap. XI. De Sacramento Matrimonij.

1. Matrimonium seu nuptias damnandas non
esse. 289

2. Secundas nuptias non esse damnandas. 292

3. Matrimonium vere proprièque sacramentum
esse, solaque morte dissolui. 293

4. Matrimonium esse signum coniunctionis Chri-
sti cum Ecclesia. 296

5. Extra matrimonium quamcumque viri & mu-
lieris commixtionem esse peccatum. 297

6. Absque carnali copula verum matrimoniũ con-
stare posse. 297

7. Certos consanguinitatis & affinitatis gradus,
qui impediunt matrimonium, recte ab Eccle-
sia constitutos esse. 297

8. In matrimonij vsu spectandum esse finem pro-
pagandæ prolis. 300

9. Non licere Catholicis matrimonium contrahe-
re cum infidelibus. 302

LIBER QVARTVS, IN decem Capita distributus.

Caput I. De Purgatorio.

1. Orare & offerre sacrificium corporis & sangui-
nis Domini nostri Iesu Christi pro defunctis,
Ambrosij ætate vsu receptum fuisse. 305

Cap. II. De Sanctis & eorum prerogatiua.

1. Animas Sanctorum etiam nunc, ante extremi
iudicij diem regnare cum Christo. 308

2. Sanctos in Christo quiescentes speculatores esse
vitæ actuumque nostrorum. 312

3. Angelos preces nostras offerre Deo, homini-
busque varijs in rebus adesse & opitulari. 313

Index Capitum & Propositionum

4. Sanctos vna cum Christo regnantes orationes suas pro hominibus Deo offerre. 314
5. Sanctos suppliciter inuocare, & ad eorum orationes, opem, auxiliumque confugere, etiam singulis Christianis bonū atque vtile esse. 316
6. Sanctorum natalitia diesque festos Ambrosij tempore in solenni vsu fuisse. 319
7. Basilicas Sanctorum nomine Deo consecratas fuisse. 323
8. Sanctorum Martyrum cum Christo viuentium sancta corpora, quæ viua membra fuerunt Christi, à fidelibus merito obseruanda & in pretio habenda esse. 324
9. Multa beneficia hominibus à Deo per Sanctorum reliquias collata, & eorum quondam hæreticos, non secus ac hodie, contemtores & infestissimos hostes fuisse. 331
10. Reliquias sacras sub altari reponi, fuisse morem. 334

Cap. III. De Ieiunio Christiano.

1. Ieiunium à Deo in paradiso institutum, & ad id nos Christi Seruatoris nostri exemplo inuitari, 335
2. Hostes Euangelicæ veritatis esse, qui ieiunium nullius meriti esse docent, eamque hæresin Ambrosij ætate à quibusdam apostatis monachis propagatam esse. 337
3. Ieiunandum esse homini Christiano, qui grauiore tentatione pulsatur. 341
4. Ieiunantem de se pœnas sumere, & Deum placare. 345
5. Quomodo sit ieiunium instituendum, vt fructuosius fiat. 347
6. Ieiunandum esse ijs diebus, quibus ieiunat, in qua versamur, vel commoramur Ecclesia. 352
7. Die dominico, & à Paschate ad Pentecosten ieiunium nescit Ecclesia Catholica. 353

Cap.

Confessionis Ambrosianæ.

Cap. IIII. De Quadragesimali Ieiunio:

1. Quadragesimam à Christo consecratam & præceptam esse. 354
2. Quadragesimam integram magna religione ante pascha obseruandam. 356
3. De mysterijs ieiunij Quadragesimalis. 358

Cap. V. De Ciborum delectu.

1. Ciborum delectum ad refrenandam carnis lasciuam Ambrosij ætate in vsu fuisse. 361

Cap. VI. De Cœlibatu.

1. Bonam esse castitatem coniugum, meliorem viduarum, optimam vero virginum. 364
2. Virginitati Deo sacratæ æquare nuptias hæresin fuisse Iouiniani, & quorundam præterea aliorum, qui vitam monasticam deseruerant. 368
3. Castitatem donum esse Dei, quod tamen recte perenti numquam denegetur. 372
4. Continentiam recte promitti ac voueri Deo, illudque votum fideliter seruandum esse. 373
5. Castitatem Deo vouere, consilij, atque supererogationis esse opus. 377
6. Cœlibatus & castitatis seruandæ atque vouendæ, Ambrosium sedulum esse suaforem. 378
7. Voto castitatis obstrictos, si matrimonium contrahant, in salutis suæ extremo discrimine versari. 380
8. Obiecta contra continentiam quomodo refellat Ambrosius. 382
9. Hæreticum esse dogma negare Mariam Deiparam in virginitate ad extremum vitæ spiritum perseuerasse. 384

Cap. VII. De Cœlibatu Sacerdotum.

1. Clericos, præsertim Diaconos, Sacerdotes, & Episcopos, Ambrosij seculo cœlibes existisse. 389
2. Qua de causâ Episcopos & reliquos Presbyteros

Index Capitum & Propositionum

- ros atque Diaconos cœlibes esse deceat. 392
5. Illud 1. Cor. 9. Numquid non habemus potestatem sororem mulierem circumducendi, sicut & ceteri Apostoli &c. non esse de vxore intelligendum, atque Apostolum Paullum continentia perfectioris fuisse cultorem. 393

Cap. VIII. De Monachorum instituto.

1. Monachorum & virginum Deo consecratarum institutū esse, vitam solitariam & ab hominū societate seclusam, etsi in amplissimis etiam vrbibus habitent, agere. 394
2. Ambrosij ætate virgines magno numero castitatem perpetuam vouisse, & ab eo instituto nec precibus, nec minis, nec tormentis etiam reuocari potuisse. 398
3. Facultates relinquere propter Christum, cōsiliij esse Euangelici & meriti singularis. 407
4. Placere Deo obedientiam, quæ superioribus propter Deum exhibetur. 407
5. Coniugatos nonnumquā Monachos factos. 408
6. Cōmemorantur cæremoniæ, quibus sancti Patres in consecratione sacrarum virginum vsi fuerunt. 409
7. Monachos apostatas, & sacras virgines à voto continentia relapsas cum suis corruptoribus, nisi pœnitentiam agant, in aperto salutis discrimine versari. 413

Cap. IX. De diuersis Cæremonijs, antiquissimisq̄, nonnullis Ecclesiæ consuetudinibus.

1. Hymnos & cantica Ecclesiastica ab Ambrosio defendi atque commendari. 423
2. Quanta sit signi crucis dignitas & quanta virtus. 425
3. Defunctorum corpora Ambrosij ætate in templis sepulta fuisse. 427
4. Loca sancta iam olim fuisse deuotis Christianorum 427

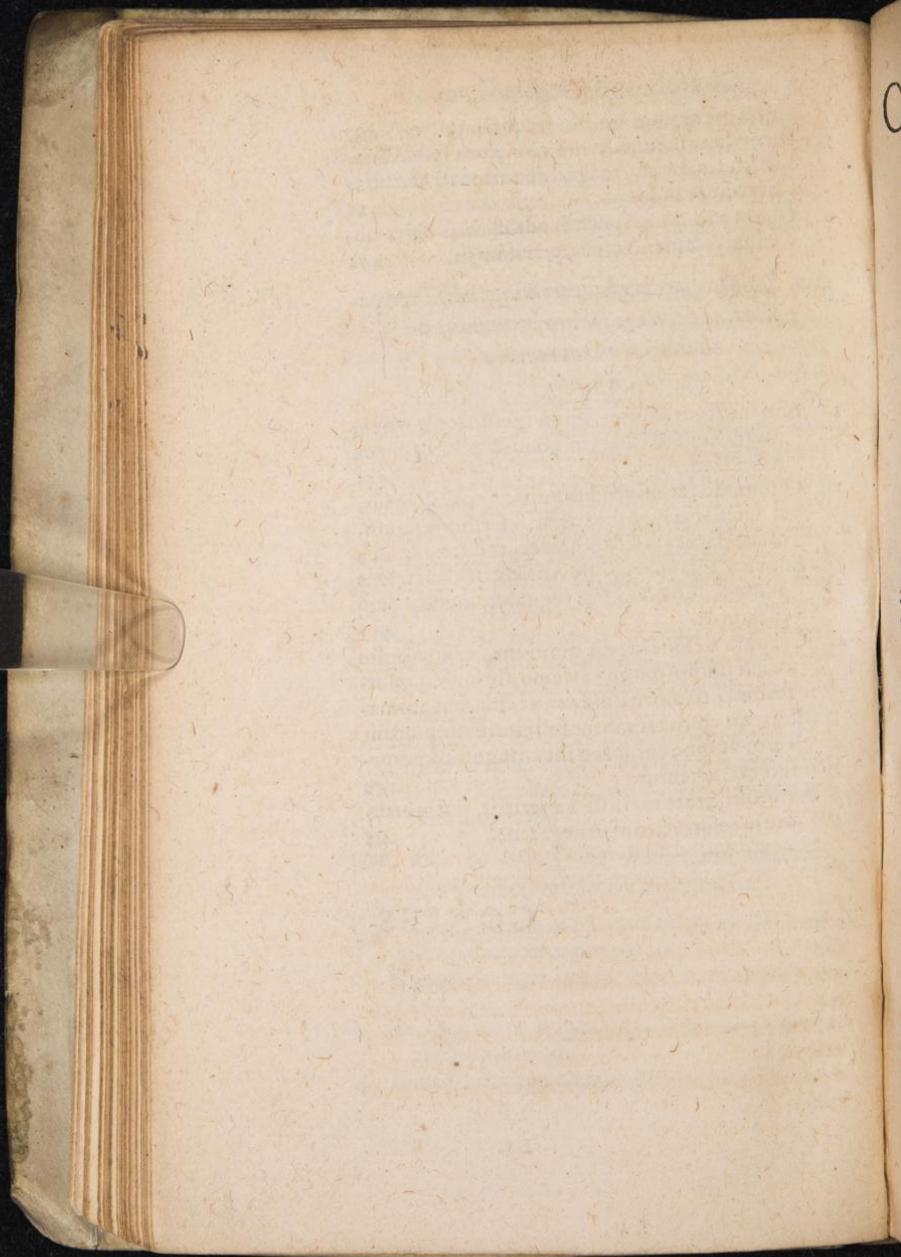
Confessionis Ambrosianæ.

- rum peregrinationibus frequentata. 427
5. Diem dominicum, & alia complura festa Christi, statis diebus magna deuotione à Christianis celebranda. 428
6. Quomodo illud Apostoli ad Galat. 4. Dies obseruatis & menses, accipiendum sit. 442

Cap. X. De Antichristi exireniq; Iudicij temporibus, ac deinceps futuro hominum tam electorum quam reproborum statu.

1. Antichristum filium illum perditionis vnum aliquem particularem hominem futurum ex tribu Dan. 443
2. Quomodo intelligendus sit ille Apostoli locus, 2. Theslal. 2. Nisi venerit discessio primum, & reuelatus fuerit homo peccati &c. 444
3. Enoch & Eliam tempore Antichristi, qui tribus annis & sex mensibus regnabit, mundo predicaturos. 447
4. Corpora defunctorum omnium, tam piorum quam impiorum, in extremo die iudicij resurrectura; & piorum quidem, vt vna cum animabus suis eterna fruantur felicitate; impiorum vero, vt igne corporeo inextinguibili perpetuo excrucientur. 449
5. Ambrosij ætate extitisse hæreticos, qui mortuorum resurrectionem negarent. 455

CONFES-

C